

Η Αγία και Μεγάλη Εβδομάς των παθών του Κυρίου.

Διανύουμε ήδη την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα των παθών του Κυρίου, τα οποία κορυφώνονται τη Μ. Παρασκευή και μας οδηγούν στην πιο λαμπρή ημέρα. Στην Ανάσταση του Θεανθρώπου, στη νίκη της Ζωής επί του θανάτου. Η Αγία Εκκλησία μάς οδηγεί σιγά, σοφά και μεθοδικά ώστε να βιώσουμε με κατάνυξη τις ημέρες αυτές.

Η προετοιμασία αρχίζει από την Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου. Συνεχίζεται η προσπάθεια με την καθαρά Δευτέρα, την ηστεία, τους Χαιρετισμούς στην Υπεραγία Θεοτόκο, με τις προηγιασμένες θείες λειτουργίες κλπ. Με τις κατάλληλες ευαγγελικές περικοπές του ασώτου υιού (ή του φιλεύσπλαχνου Πατέρα), την αφιέρωση Κυριακών εις την ιερά μνήμη των μεγάλων Θεοφόρων πατέρων Γρηγορίου του Παλαμά και Ιωάννου της Κλίμακος και της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας. Με κάθε τρόπο προσπαθεί η Εκκλησία να μας εισάγει στο πνεύμα της κατάνυξης και του αληθινού πάσχα, του περάσματος από την άστατη και αμαρτωλή ζωή στην μετάνοια και στην συγχώρεση.

Εισήλθαμε στο τελικό στάδιο προς την πορεία για την Ανάσταση. Προηγούνται τα κοσμοσωτήρια και λυτρωτικά πάθη και ο Σταυρικός θάνατος. Από την Κυριακή των Βαΐων το απόγευμα η Εκκλησία ψάλλει, μεταξύ πολλών άλλων, «Ερχόμενος ο Κύριος προς το εκούσιον πάθος «Ιδού ο νυμφίος ἐρχεται εν τω μέσω της νυκτός, και μακάριος ο δούλος, ὁν ευρήσει γρηγορούντα, ανάξιος δε πάλιν, ον ευρήσει ραθυμούντα...». Τροπάρια κατανυκτικά και λίαν διδακτικά. Ο Κύριος βαδίζει προς το εκούσιον πάθος για τη δική μας σωτηρία. Να είμαστε πάντα έτοιμοι για το μεγάλο πέρασμα από τη μια ζωή εις την όντως Ζωή. «Μακάριος ον ευρήσει γρηγορούντα», για να μη πάθουμε ότι έπαθαν οι μωρές παρθένες και ο πλούσιος ο άφρων της παραβολής. Ο χιτών μας να είναι πάντα ο χιτών της μετανοίας και της ετοιμότητος.

Υψηλά θεολογικά μηνύματα εκπέμπει και το τροπάριο της Κασσιανής. «Κύριε, ή ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή, τὴν σὴν αἰσθομένη θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὀδυρομένη, μύρα

σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἶμοι! λέγουσα, ὅτι νύξ μοι ὑπάρχει, οἴστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος ἔρως τῆς ἀμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει. Καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις ὃν ἐν τῷ παραδείσῳ Εὕα τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὡσὶν ἡχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβῃ. Ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους τίς ἔξιχνιάσει, ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μή με τὴν σὴν δούλην παρίδῃς, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος». Καλεί κάθε χριστιανό να μετανοήσει. Δεν αναφέρεται σε έναν συγκεκριμένο ἀνθρωπο. Όλοι μας ας το αφουγκραστούμε και να μετανοήσουμε πραγματικά και ειλικρινά για τα ανομήματά μας. Δια να εορτάσουμε πραγματικό Πάσχα.

Ο ίδιος ο Κύριος πριν από τον Μυστικό Δείπνο δίνει ἐμπρακτα το καλό παράδειγμα της ταπεινώσεως και πλένει τα πόδια των μαθητών του. Ο πρώτος γίνεται ἐσχατος υπηρέτης των δούλων του. Ασύλληπτο, αδυνατεί να το συλλάβει ο νους του υπερηφάνου ανθρώπου της σύγχρονης εποχής. Ἡλθε για να διακονήσει και όχι να διακονηθεί, ὅπως το είπε. Εις τον Μυστικό Δείπνο ο Ιησούς και Σωτήρ ημών σύστησε το μυστήριο των μυστηρίων. Το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, για ἀφεση αμαρτιών και ζωήν αιώνιον.

Ακολουθούν ραγδαία τα γεγονότα. Ο Ιούδας φεύγει από τον Μυστικό Δείπνο και οδηγεί στους Ιουδαίους στον κήπο της Γεθσημανή, ὅπου ο Κύριος μετέβη για να προσευχηθεί. Εκεί ο μαθητής με ἐνα φιλί και για τριάκοντα αργύρια παραδίδει τον Κύριο και Δάσκαλό του στους ανόμους. Ο Πέτρος τρις τον αρνείται και πικρά μετανοιωμένος κλαίει πικρά και οδύρεται. Ο Ιούδας επιστρέφει τα αργύρια της προδοσίας και αντί να βρει τον Κύριο και να ζητήσει συγχώρεση, πηγαίνει και αυτοκτονεί. Πράξη που αποτελεί θανάσιμο αμάρτημα. Ο Κύριος θα συγχωρούσε τον Ιούδα, ὅπως ἔδωκε ἀφεση αμαρτιών στους σταυρωτές του και ἔβαλε στον παράδεισο στον ληστή. Ο Πιλάτος νύπτει τας χείρας του και παραδίδει τον αναμάρτητο Ιησού να σταυρωθεί από τον όχλο.

Συγκλονίζεται η καρδία του πιστού ακούγοντας το εσπέρας της Μ. Παρασκευής τα θεολογικότατα και κατανυκτικότατα εγκώμια εις τον επιτάφιο του Κυρίου.

Θυσιάστηκε αναμάρτητος ων για μας τους αμαρτωλούς δούλους του. Θανατώθηκε στον σταυρό, με τον τότε ατιμωτικότερο τρόπο θανάτου. Έτσι, Θ ο Χριστός αγίασε το σχήμα του σταυρού. Η ζωή εν τάφω κατετέθης Χριστέ, και Αγγέλων στρατιαί εξεπλήγγοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι την σην (αρχή 1^{ης} στάσης).

Άξιόν εστι μεγαλύνειν σέ τον Ζωοδότην, τον εν τω Σταυρώ τας χείρας εκτείνοντα, και συντρίψαντα το κράτος του εχθρού (αρχή 2^{ας} στάσης).

Αι γενεαί πάσαι, ύμνον τη Ταφή σου προσφέρουσι Χριστέ μου. Καθελών του ξύλου ,ο Αριμαθαίας, εν τάφω σε κηδεύει. (Αρχή 3^{ης} στάσης).

Οι καρδιές κτυπούν αλλοιώτικα και ο νους αναπέμπει αίνους και δοξολογίες προς τον σταυρωθέντα Θεάνθρωπο Ιησού. Τελειώνει ο επιτάφιος θρήνος με το θεοτοκίον «Ιδείν την του Υιού σου Ανάστασιν Παρθένε, αξίωσον σους δούλους».

Τα μεσάνυκτα του Μ. Σαββάτου προς την Κυριακή του Πάσχα ψάλλουμε το «Δεύτε λάβετε φως...» και το «Χριστός Ανέστη». Οι καρδιές αγάλλονται, το σωτήριον μήνυμα ακούστηκε. Ο Κύριος νίκησε τον θάνατο και τον μισάνθρωπο διάβολο για εμάς τους δούλους του. Χάρισε σε όλους μας τον παράδεισο. Βαδίζουμε τον δρόμο της σωτηρίας...

Μυργιώτης Παναγιώτης

Μαθηματικός

Святая и Великая неделя Страстей Господних.

Мы уже переживаем Святую и Великую неделю Страстей Господних, которая завершается Страстной Пятницей и ведет нас к самому славному дню. В Воскресении Богочеловека, в победе Жизни над смертью. Святая Церковь ведет нас медленно, мудро и методично, чтобы мы могли с радостью пережить эти дни.

Приготовление начинается с Недели о мытаре и фарисее. Подвиг продолжается чистым понедельником, постом — Приветствием Пресвятой Богородицы, преждеосвященными Божественными литургиями и т. д. С соответствующими евангельскими отрывками о блудном сыне (или милосердном Отце), посвящении воскресных дней святой памяти великих отцов-богоносцев Григория Паламы и Иоанна Лествичника и святой Марии Египетской . Всячески Церковь пытается приобщить нас к духу восхищения и истинной Пасхи , перехода от беспокойной и греховной жизни к покаянию и прощению.

Мы вступили в завершающую стадию на пути к Воскресению. Предшествуют мироспасительные и искупительные страсти и Распятие. С Вербного воскресенья во второй половине дня Церковь поет среди многих других: «Господь грядет на добровольные страсти». Вот жених приходит среди ночи, и блажен раб, который скоро найдет его и вновь недостойным, тот, кто находит бушует ...'. Тропики насыщенны и очень поучительны. Господь идет к добровольному страстному стремлению к нашему собственному спасению. Пусть мы всегда будем готовы к великому переходу от одной жизни к настоящей Жизни. «Блажен, кто скоро найдет », чтобы нам не пришлось пережить то, что произошло с младенцами-девственницами и богачом в притче. Пусть нашим плащом всегда будет покров покаяния и готовности .

Образ Кассиани также несет в себе высокие богословские послания. " Сэр, ёв много ты грешишь странствующая женщина , в чувствующее божество, носитель аромата таксин , ѡдиромен , туга soi , пр из захоронения . Чертовски ! Я говорил это ночь мне есть ,

течка разврат , знойный и безлунный Эрос ее греха . Примите их ты пошел слез , туманный проводник моря вода почему? мне к их вздыхает сердца , кровать их небеса Ѽ если только он не пуст. я поцелую их Твои ноги чисты , но я их снова высушу ее моя голова пульсирует где в к рай Ева тот Делион , кротон им ὥσιν ἡχηθεῖσα , тѡ страх спрятался . Множество моих грехов и бездна твоих преступлений что разгадать , мысленно Мой спаситель ? Не с ней в работал Париidis , бесчисленное множество У меня есть тот милосердие .' Он призывает каждого христианина покаяться. Оно не относится к конкретному человеку. Давайте все послушаем это и искренне и искренне покаемся в своих беззакониях. Чтобы отпраздновать настоящую Пасху.

Сам Господь перед Тайной вечерей подает на деле добрый пример смирения и омывает ноги Своим ученикам. Первый становится абсолютным слугой своих рабов. Это непостижимо, но оно не может быть постигнуто умом гордого человека современной эпохи. Он пришел служить, а не для того, чтобы Ему служили, как Он сказал. На Тайной вечере Иисус и наш Спаситель открыли тайну тайн. Таинство Святой Евхаристии для прощения грехов и жизни. вечный

События развиваются стремительно. Иуда покидает Тайную Вечерю и ведет евреев в Гефсиманский сад, куда пошел помолиться Господь. Там ученик целованием и за тридцать сребреников предает беззаконникам своего Господа и Учителя. Петр трижды отказывает ему и горько раскаивается, горько плачет и причитает. Иуда возвращает серебро предательства и вместо того, чтобы найти Господа и попросить прощения, идет и убивает себя. Поступок, являющийся смертным грехом. Господь простил Иуду, так как он даровал своим крестоносцам отпущение грехов и посадил разбойника на небеса—. Пилат моет руки и передает безгрешного Иисуса на распятие толпе.

богословские и всепоглощающие восхваления на эпитафии Господней на вечере М. Параскевы .

Он пожертвовал собой безгрешным ради нас, своих грешных рабов. Его казнили на кресте, что было на тот момент самым позорным способом смерти. Итак Христос освятил форму креста. Жизнь в могилу был отдан Христу и Ангелам- воинам удивление , снисхождение прославляющий шэнь (начало 1-й строфы¹).

Аксион здесь рости Зоодоте , тому, что на Кресте ^с простертыми руками , и сокрушающему состояние врага (принцип 2 остановимся).

Привет, поколения все , они возносят гимн Твоему Погребению, мой Христос. Кателос лесной, Аримафей , хоронит тебя в могиле . (Начало 3-й ^{остановки}).

Сердца бьются , а душа-и ум возносят хвалы и прославления распятому Богочеловеку Иисусу. Эпитафия плача завершается богоородичным стихом « Видите Воскресение Сына Твоего Дево, почитай рабов Твоих».

В полночь с субботы по пасхальное воскресенье мы поем «Приидите, получите свет...» и «Христос Воскресе». Сердца радуются, спасительная весть услышана. Господь победил смерть и человеконенавистнического дьявола для нас, Своих слуг. Даруй нам всем рай. Мы идем путем спасения...

Миргиотис Панайотис

Математический